

CZYM JEST POKORA I JEDNOŚĆ

POKORA

W Liście do Efezjan 4:1-2 czytamy: „Dlatego ja, więzień Pana zachęcam was, abyście postępowali w sposób godny waszego powołania, z pokorą łagodnością i cierpliwością znosząc jedni drugich w miłości”. Często powtarzam, że trzy tajemnice chrześcijańskiego życia, to pokora, pokora i pokora. Od tego wszystko się zaczyna. Jezus się unżył i powiedział do nas: „Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie pokory i łagodności” (Mt 11:29). Jezus wymienia tu dwie rzeczy, których mamy się od Niego uczyć, którymi jest łagodność i pokora. Dlaczego? Ponieważ każdy człowiek, jako dziecko Adama, jest dumny i zatwardziały. Jeśli chcesz ukazywać innym niebiańskie życie na ziemi, to nie pokażesz tego przez ewangelizowanie, głoszenie biblijnych nauk, ani aktywność społeczną, bo niebiańskie życie przejawia się przede wszystkim w łagodności i pokorze. Bóg szuka ludzi pokornych, łagodnych i cierpliwych, dlatego List do Efezjan 4:2 mówi: „Z całą pokorą, łagodnością i cierpliwością, znosicie jedni drugich w miłości”. Żaden człowiek ani zbor nie jest doskonały, bo wszyscy popełniamy błędy. Dlatego w zborze musimy wzajemnie znosić swoje błędy. Jeśli się kochacie, to będziecie brać pod uwagę swoje błędy. „Jeśli popełnisz błąd, wtedy ja to poprawię, a jeśli czegoś nie dokończysz, wtedy ja to skończę. Tak ma funkcjonować Ciało Chrystusa.

JEDNOŚĆ:

W Liście do Efezjan 4:3 napisano: „Spojeni Bożym pokojem, gorliwie strzeżcie jedności Ducha”. Jedność duchowa jest częstym tematem w listach Pawła, bo to jest odpowiedzialność, którą Pan dał swojemu Kościołowi. Gdy ludzkie ciało umrze, to zaczyna się rozkładać. Nasze ciało jest zbudowane z drobinek pyłu, które trzymają się razem, do póki w ciele jest życie. Gdy ciało umrze, to zaczyna się jego rozpad i po pewnym czasie zamienia się w proch. Tak samo jest ze wspólnotą wierzących. Jeśli członkowie zboru zaczynają być podzieleni, to możesz być pewnym, że tam już jest śmierć. Gdy mąż i żona są podzieleni, to tam już też weszła śmierć, nawet jeśli się nie rozwodzą. Dezintegracja małżeństwa, spowodowana nieporozumieniami, napięciami i kłótniami może się rozpocząć dzień po ślubie. To może się zdarzyć także w zborze. Zbór zazwyczaj zakłada kilku gorliwych braci, którzy chcą zbudować dla Pana coś czystego, lecz szybko pojawia się tam rozłam i wchodzi śmierć. Dlatego, każdy musi nieustannie walczyć o zachowanie jedności Ducha - zarówno w małżeństwie, jak i w zborze.

Bóg nie buduje klubu świętych indywidualistów, tylko swoje ciało. Właśnie o tym mówi Paweł w Liście do Efezjan 4:1-3, gdzie zachęca nas, abyśmy „zachowywali jedność ducha, gdyż jesteśmy jednym ciałem”. Kiedy więc można powiedzieć, że w lokalnym ciele Chrystusa panuje jedność? Gdy jego członkowie są wewnątrznie spojeni „Więzami Bożego pokoju (Ef 4:3), bo życie i pokój daje tylko życie zgodne z zamysłem Bożego Ducha” (Rz 8:6).

Zac Poonen

The Importance of Humility and Unity / 27.06.2021